

Український ФУТБОЛ

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

Четвер, 18 червня 2009 року • № 86 (2185) • Ціна вільна

ГУРТОМ І БАТЬКА ЛЕГШЕ БИТИ,

або А чи був хлопчик?

У номер

Як ми і обіцяли, ваш кореспондент передає із позачергового засідання Центральної Ради ПФЛ. Було воно екстрено зібране на прохання клубів після останнього виконкому ФФУ, на якому визначали "стратегію майбутнього" в українському футболі. (Див. „УФ" № 85 "Футбол уже не гра мільйонів?").

На зустріч приїхала сила-силенна представників клубів першої та другої ліг. Без перебільшення, ніде було й яблуку впасти. Схоже, навіть адміністрація ПФЛ була шокована такою кількістю бажаючих обговорити наболіле. Проте до самого початку форуму футбольні функціонери не дуже йшли на контакт, мовляв, зберемося, ухвалимо колегіальне рішення – а там і запитання можна буде ставити. Складалося враження, що кожен сподівався на те, що його думка буде почута, але озвучити її представникові ЗМІ побоювався. І лише почесний президент ПФЛ Равіль Сафіуллін і давній опонент президента ФФУ Григорія Суркіса, як завжди, не побоявся.

— Равілю Сафовичу, якщо на засідання прибув навіть почесний президент ПФЛ, мабуть, питання порушуватимуться доволі серйозні?

—Зважте на те, як проходило останнє засідання виконкому ФФУ. Там ухвалили рішення, котрі абсолютно не влаштовують професіональні клуби. Я думаю, що виникли серйозні проблеми. Ініціатором цих проблем є виконком ФФУ.

— Маєте на увазі рішення по атестації, по заявковим внескам та гонорарам за арбітраж і інспектування?

— Звичайно. Подивіться, на вулиці криза, клуби ледь-ледь животіють. І у цей час ухвалювати такі рішення? У регламенті прописана чітка сума за арбітраж. Причому в гривнях, а не в доларах, як комусь би хотілося. Хіба нині можна піднімати зарплату арбітрам? Якщо ми хочемо вбити наш футбол, тоді цей крок правильний.

— Ви бачите якийсь вихід із ситуації?

— Вихід будуть шукати клуби. Можу лише сказати, що не можна ухвалювати рішень, не порадившись із клубами. Той же Григорій Михайлович (Суркіс. — ***Прим. авт.***) на зорі створення ПФЛ говорив: "Чому це виконком ФФУ буде вирішувати замість клубів?". Правильно, адже гроші у футбол вкладають клуби. Нині ситуацію прагнуть докорінно змінити. Уже виконком ФФУ вирішує, яку саме суму гонорарів платити арбітрам.

— Який може бути вихід, якщо клуби на сьогодні безправні?

— Потрібно лише поділитися владою і наділити клуби правами. Не всю владу на себе тягнути, як це сталося з приходом Суркіса.

— Але ж, коли клуби безправні, то їм хіба залишається бойкотувати змагання...

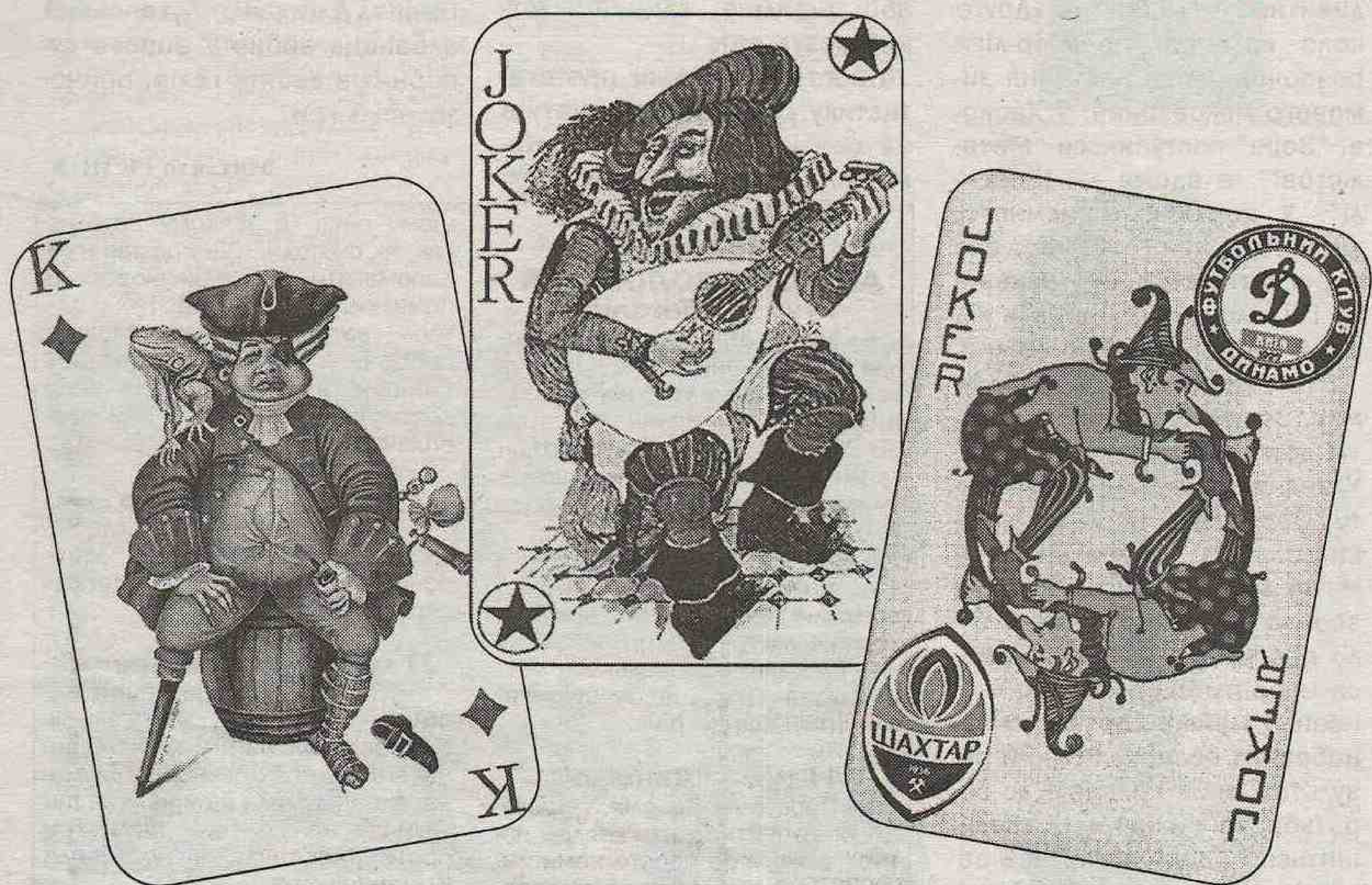
— Не думаю. Час усе покаже.

Почесний президент ПФЛ Равіль Сафіуллін залишив зібрання, яке проходить у закритому режимі, до його закінчення. Виходячи з будівлі, Равіль Сафович зауважив, що йому сподобалася позиція клубів: "ФФУ — для клубів, а не клуби — для ФФУ". А ще він, не приховуючи задоволення, сказав: "Цікаво, що перший віце-президент ФФУ Олександр Бандурко (його також делегували на засіданні Ради ПФЛ. — ***Прим. ред.***) уже встиг заявити, що виконком ФФУ за вищезгадані рішення не голосував... І це в присутності людей, які на тому виконкомі були. Виходить — дали задній хід. Зрозуміли, що не туди пішли".

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

P.S. У наступному номері "УФ" читайте про те, що ж все-таки було вирішено на позачерговому засіданні ради ПФЛ, а також інтерв'ю із президентами клубів.

ВІТЧИЗНЯНІ ПАСЬЯНСИ КРАПЛЕНОЮ КОЛОДОЮ

Після того, як пройшло жеребкування чемпіонату України з футболу, результати якого ви зможете побачити на 3-й сторінці, відбулася прес-конференція з в.о. президента прем'єр-ліги Віталієм Даниловим. Розпочав товариш президент свій спіч доволі кумедно, мовляв, перемога донецького "Шахтаря" в Кубку УЄФА — заслуга саме прем'єр-ліги. Участь в фіналі Кубка України "Ворскли" — теж. Хоч би мимохіть згадав про гроші Ахметова та Жеваго, а то якось несерйозно виходить. На цьому розповіді про досягнення не так давно створеної організації скінчилися, якщо не брати до уваги ліричну риторику про те, що у них "все ще попереду, будемо вдосконалюватися" і т.д.

Потім Віталій Богданович сказав, що в боротьбі за посаду президента прем'єр-ліги він теж буде брати участь. Голосування відбудеться, начебто, першого липня і, як запевнив нинішній в.о., — стовідсотково. Тобто, приблизно через два тижні багатостраждальна організація матиме свого президента. Трішки підняв пан Данилов і завісу стосовно того, хто на чиї голоси може розраховувати. Наприклад, дніпропетровський "Дніпро" висловлює відверту підтримку Вадиму Рабиновичу. Воно й не дивно — національна солідарність в дії (серед євреїв заслуговує наслідування). Взагалі-то, зі слів Віталія Богдановича, можна зробити висновок, що двома кандидатами не обійдеться. Поясню. "Дніпро" за Рабиновича — це факт. До недавнього часу екс-президента "Арсеналу" підтримувало й київське "Динамо", але, враховуючи нещодавній розрив між Києвом та Дніпропетровськом, причиною якого став "кидок" століття, в результаті якого одне з найпотужніших міст України опинилося за бортом Євро-2012, зрозуміло, що Суркіс не підтримуватиме кандидатуру Коломойського. Пригадуючи нещадну критику від Ігоря Михайловича вбік того ж таки Данилова, сподіватися, що Київ голосуватиме за харків'янина — марно. Зрозуміло, що така потужна сила, як київське "Динамо", просто не може йти на вибори без "свого" кандидата. Тому, думаю, варто очікувати в цьому пасьянсі, який за складністю набагато важчий загальновідомого "Павука", нової карти. До речі, за кого голосуватиме донецький "Шахтар", теж невідомо, враховуючи, що Томас Курт свою кандидатуру зняв. А може, Київ та Донецьк вийдуть на вибори одним фронтом? Якщо проаналізувати ситуацію, то такий розвиток подій цілком реальний.

Хоча, як на мене, то дана колода, якою вітчизняні футбольні функціонери розкладають свої пасьянси, — "краплена" і краще було б придбати нову. Бажано, закордонну...

Олександр ОЗІРНИЙ.

ПОКАЗОВИЙ ПРИКЛАД ФІНАНСОВОЇ НЕСПРОМОЖНОСТІ

ПІДСУМКИ ВИСТУПІВ ЛУГАНСЬКОЇ КОМАНДИ В СЕЗОНІ-2008/09

Минулий сезон для "Зорі" вдалим ну ніяк не назвеш. Якщо минулорічна одинадцята позиція була розцінена як провальна, то що вже скажеш про звітне тринадцяте місце? Характерно, що луганська команда, як і у попередньому сезоні, стартувала дуже вдало. Тоді, нагадаю, в перших трьох турах "Зоря" набрала сім очок (а повинна була брати й всі дев'ять) Старт сезону-2008/09 для "Зорі" видався не гіршим. Чотири тури поспіль луганці здобували очки, причому в поєдинках з дуже серйозними суперниками. Довелося поділитися очками з "Зорею" і майбутньому бронзовому призерові чемпіонату "Металістові", майбутньому володареві Кубка України "Ворсклі", і дуже добротній команді із Запоріжжя — "Металургу". Особливим драматизмом вирізнявся матч з "Металістом", коли "Зоря", програючи з рахунком 0:1, все ж таки зуміла відігратися за декілька хвилин до фінального свистка завдяки точному удару головою Нгахи Коллінза.

Захисник Болохан намагається зупинити Бангуру.

Кращий гравець луганської «Зорі» бразилець Жуніор.

Першої поразки луганцям завдав донецький "Металург" — 0:2. Але потім "Зоря" знову продовжувала набирати очки, і про луганську команду заговорили як про міцного середняка. Неприємний осад залишила лише зустріч з "Динамо". Незважаючи на те, що рівень київської команди на порядок вищий, поразки з принизливим рахунком (5:0) у Луганську не чекали. Команда провалила початок матчу, коли вже до п'ятнадцятої хвилини рахунок був 0:4. По суті, не вдалося повністю реабілітуватися і в наступному матчі, коли вдома не був обіграний ФК "Львів". Далі була поразка від "Шахтаря" і вкрай важлива перемога над "Іллічівцем" — 2:1, причому по ходу зустрічі "Зоря" поступалася в рахунку. Проте завдяки точним ударам Баги і Джихані луганці зуміли добитися перемоги.

Перше коло "Зоря" завершила на восьмому місці, набравши двадцять одне очко, що дозволяло з оптимізмом дивитися в майбутнє. Друге коло команди прем'єр-ліги розпочинали до настання зимового міжсезоння. У Харкові "Зоря" поступилася "Металістові", а вдома — "Ворсклі". У поразках приємного, звичайно, нічого немає, але переграти команди Маркевича і Павлова, що набрали хід у той час, було дійсно важко.

Втім, як виявилося, у підсумку "Зоря" провалила повністю другу частину чемпіонату. У весняній частині чемпіонату "Зоря", як і всі її суперники, зіграла 13 матчів. Три матчі вдалося виграти, один звести внічию, а дев'ять було програно. Загалом вдалося набрати 10 очок, що становило майже третину очок, набраних восени. Сумний результат, який і призвів до боротьби за виживання. Залишиться "Зоря" чи ні, все залежало від результату завершального — тридцятого туру, в якому суперником "Зорі" повинен був стати, мотивований потраплянням в єврозону, "Дніпро". Існували різні варіанти розвитку подій. І треба ж такому трапитися, що стався найнепередбачуваніший варіант подій. "Зоря" вирішила питання збереження прописки самостійно, переігравши команду Володимира Безсонова — 2:0.

Такий різкий спад у другому колі пояснюється логічними причинами. Неможливо розглядати гру команди, оцінювати результат, коли впродовж декількох місяців ідуть ультиматуми гравців, невиплати зарплат, відміна преміальних, якісь скарги і розгляди. Ще неможливішим це стає, коли істина старанно приховується від громадськості і зраджених уболівальників. Команда змогла зібратися з духом, змогла показати характер, продемонструвала гідну гру у вирішальному матчі — це, напевне, головний або, швидше, єдиний істотний результат.

Наостанок трішки про статистику. Усі тридцять матчів за сезон зіграв Микита Каменюка, який провів на полі загалом 2556 хвилин. Трохи відстає від нього Мирко Райчевич. Легіонер із Чорногорії брав участь в 29-ти матчах чемпіонату, 2522 хвилини ігрового часу. Микита і Мирко так само частіше за інших з'являлися на полі в стартовому складі — двадцять дев'ять разів. Рекордсменом по виходах на заміну став Георгій Цимакуридзе. У десяти матчах він заміняв своїх партнерів на футбольному полі. Георгій разом з Харрісоном Омоко лідери по жовтих картках. Кожен з них заробив по шість попереджень. У матчі з ФК "Львів" Омоко отримав другу жовту і був вилучений з поля. Отримував другу жовту і Андрій Гаврюшов. Було це в матчі "Зоря" — "Кривбас". А найрезультативнішим гравцем "Зорі", безумовно, являється Парит Джихані. Луганський албанець забив у ворота суперників десять голів, причому всі з гри.

Михайло РЄЗНІК.

ОПТИМАЛЬНИЙ СКЛАД

УСІ МАТЧІ

1. Зоря — Металіст — 1:1
2. Ворскла — Зоря — 0:1
3. Зоря — Металург Зп — 0:0
4. Арсенал — Зоря — 1:1
5. Зоря — Металург Д — 0:2
6. Чорноморець — Зоря — 1:3
7. Зоря — Кривбас — 1:2
8. ФК Харків — Зоря — 2:3
9. Зоря — Карпати — 1:0
10. Зоря — Таврія — 1:1
11. Динамо — Зоря — 5:0
12. Зоря — ФК Львів — 1:1
13. Шахтар — Зоря — 3:1
14. Зоря — Іллічівець — 2:1
15. Дніпро — Зоря — 1:1
16. Металіст — Зоря — 2:1
17. Зоря — Ворскла — 0:2
18. Металург Зп — Зоря — 2:1
19. Зоря — Арсенал — 0:1
20. Металург Д — Зоря — 3:0
21. Зоря — Чорноморець — 2:1
22. Кривбас — Зоря — 2:1
23. Зоря — ФК Харків — 2:0
24. Карпати — Зоря — 1:1
25. Таврія — Зоря — 2:1
26. Зоря — Динамо — 0:1
27. ФК Львів — Зоря — 3:1
28. Зоря — Шахтар — 0:3
29. Іллічівець — Зоря — 1:0
30. Зоря — Дніпро —2:0

ПЕРЛИ З ПРЕС-КОНФЕРЕНЦІЙ АНАТОЛІЯ ВОЛОБУЄВА

1 тур — "Металіст"

— Мирон Маркевич — достатньо досвідчений тренер і повинен знати, що матчі, наприклад, в Італії і в Росії починаються і в 13.00, і в 14.00. Ми сьогодні грали в 17.00. Вважаю, що це — нормальний час.

6 тур — "Чорноморець"

— Нам дуже приємно, що ми обіграли таку команду. Одеса — хороше місто, яке ми всі любимо. Тут гарні вболівальники. Але це життя. Отже, не турбуйтеся, одесити, що програли.

11 тур – "Динамо"

— Просто немає слів... Пропустити за п'ятнадцять хвилин чотири м'ячі – це просто немислимо. Омоко може грати на хорошому рівні, в усякому разі не так, як сьогодні. Він приїхав нам допомагати, а не здійснювати ті помилки, які допустив. Так у футбол грати не можна. Можна пробачити помилки молодим хлопцям, але не Омоко, який є достатньо досвідченим і високооплачуваним гравцем.

13 тур — "Шахтар"

— Знаєте, це як "Мерседес" і "Запорожець" на трасі. "Запорожець" наздожене "Мерседес"? Я думаю – ні!

21 тур – "Чорноморець"

— Перший удар по наших воротах – завжди гол. Ми хотіли після невдалої гри Андрія Комарицького сьогодні ставити Тлумака. Але подумали й вирішили, що Тлумаку важко буде після гри проти "Арсеналу" і поставили Комарицького.

НОВИЙ КЕРМАНИЧ В «ЗАКАРПАТТІ»

ВИВІВШИ КОМАНДУ ДО ЕЛІТНОГО ДИВІЗІОНУ, МИХАЙЛО ІВАНИЦЯ ПЕРЕЙШОВ НА РОБОТУ З ДУБЛЕРАМИ

Металург Зп

Футболісти запорізького "Металурга" вийшли з відпустки й зібралися на навчально-тренувальній базі. З основною групою тренувався й Євген Пісоцький, який недавно відновився після операції на пахових кільцях. Незабаром приступить до бігових вправ і Віталій Вернидуб, який також переніс аналогічне хірургічне втручання в Німеччині. За словами головного тренера запоріжців, Олега Луткова, цей тиждень команда працюватиме на Великому Лузі в режимі дворазових тренувань і, ймовірно, проведе спаринг з однією із команд вищої ліги. Виліт на тренувальний збір до Австрії заплановний на 22 червня (з Донецька). На австрійських полях "Металург" зіграє, як мінімум, чотири контрольні матчі. Суперниками команди стануть російський "Сатурн", чеський клуб "Млада Болеслав", австрійські "Ред Булл" та "Аустрія".

Карпати

15 червня, гравці "Карпат" здійснили виїзд до прикордонного міста Томашов Любельський, щоб провести товариський матч. А якщо точніше, то підопічні Олега Кононова провели два тайми з різними польськими клубами третьої ліги. Спочатку карпатівці основним складом зустрічалися з місцевим клубом "Томашовія". Перевага гостей була відчутною, але з реалізацією не усе складалося. Господарі поля основну увагу зосередили на обороні власних воріт, а львів'яни, можливо, відчували втому після перших тренувань і в атаці не могли створити нічого путнього. Коли ж арбітр поглядав на свій секундомір, щоб відправити команди до роздягальні, відмінну передачу з лівого краю зробив Кополовець, а Кузнецов, як у кращі часи, головою спрямував м'яч у ворота. Варто відзначити, що на 42 хвилині з поля за друге попередження був вилучений Кобін. Мабуть, уродженець сонячного Закарпаття, знервований невдалим вояжем до донецького "Шахтаря", так завівся, що упродовж хвилини змусив суддю показати дві жовті картки, які перетворилися на вилучення. Переможний склад карпатівців був наступним: Новак, Тубич, Мілошевич, Ощипко, Гурулі, Кополовець, Кожанов, Худоб'як, Кузнецов, Ткачук, Кобін (Петрівський, 42).

На другу сорокап'ятихвилинку "Карпати" вийшли наступним складом: Новак, Тарасенко, Бідловський, Петрівський, Сагайдак, Мартинюк, Зеньов, Габовда (Фурта,75), Гурський, Женюх. А протистояли українцям гравці команди "Спартака" (Шароволя), яких тренує добре відомий Юрій Дубровний. Більшість гравців польського клубу складають гравці Львівщини. З перших хвилин зустрічі поляки нав'язали "Карпатам" свою гру і, мабуть, президенту львів'ян Петру Димінському (який був присутній на матчі) є над чим замислитись, адже його молоді гравці виглядали доволі блідо. Тому не дивно, що вже в дебюті екс-гравець "Рави" (Рава-Руська) Дева скористався неузгодженими діями Тарасенка та Новака і спрямував м'яч у ворота. Минає чотири хвилини — і після удару Михальчука львів'ян рятує поперечина. Ще за мить Михальчук з вигідної позиції влучає в кіпера. До середини тайму "Карпати" прийшли до тями і втратили кілька хороших нагод. Майстерності забракло Голодюку, Бідловському, Петровському. І лише з виходом на поле Фурти біля воріт "Спартакуса" почалася "пожежа", яка на останній хвилині завершилася голом. Естонець Зеньов пригадав, що володіє хорошими швидкісними даними, а залишивши у статистах суперника. Він вийшов сам на сам із польським воротарем і влучно пробив у нижній правий кут.

В атаці центральний захисник Тарас Петрівський.

Таким чином за сумою двох таймів перемогли "Карпати" — 2:1, але, не в образу польським командам, команди третьої ліги львів'янам треба було обігрувати з більш пристойним рахунком.

Команда Юрія Дібровного грала в такому складі: Вашкевич, Гринишин, Грешта, Михальчук, Дева, Дикий, Мельниченко (Райша, 25), Безе, Ожеховський, Сивий, Нестор. Також варто сказати, що екс-карпатівці Гринишин та Грешта після півроку перебування в "Спартакусі" вже отримали ряд цікавих пропозицій від команд першої польської ліги.

Павло ПИЛИПЧУК.
Львів – Ромашов Любельський.
Фото автора.

Металург Д

Футболісти донецького "Металурга" розпочали свою підготовку до нового футбольного сезону. Кореспондент офіційного сайту клубу поспілкувався зі спортивним директором клубу Вардану Ісраеляну з приводу підготовки команди.

— Як ви знаєте, ми почали підготовку до нового футбольного сезону 11 червня. Цього дня всі гравці зібралися на нашій навчально-тренувальній базі. Футболісти пройшли медичне обстеження і проводять тренування на полях бази. Тренерський штаб на чолі зНіколою Костовим вирішив провести один товариський матч. 18 червня наша команда проведе спаринг зі збірною Донецької області. Зустріч пройде на стадіоні "Металург". Початок гри о 18:00.

— Вардане Михайловичу, які подальші плани команди?

— 20 червня делегація нашого клубу вирушає на закордонний збір до Австрії. Цей етап підготовки пройде в місті Бад Тацманнсдорф, що на південному сході Австрії. Протягом двох тижнів донецький "Металург" проведе чотири товариські поєдинки. 23 червня — з чеською командою "Слован" (Ліберець), що посіла третє місце в чемпіонаті своєї країни. 27 червня суперником нашої команди буде чемпіон Росії казанський "Рубін", а 30 червня — учасник Ліги Європи від Росії "Амкар" (Перм). Товариський поєдинок, який "Металург" проведе 3 липня, нами запланований, а з яким клубом ми його проведемо, зараз вирішується.

До речі!

Головний тренер донецького "Металурга" продовжив свій контракт з клубом на три роки.

Також стало відомо, що Годин підписав з клубом контракт на три роки, а Шуста взяли в оренду.

Закарпаття

Новим головним тренером новачка прем'єр-ліги призначено Ігоря Гамулу. Контракт за системою "1+1".

49-річний фахівець народився в Алчевську і почав кар'єру в "Зорі" на позиції півзахисника. Потім були ростовський СКА, знову "Зоря", "Ростсельмаш", "Атоммаш" (Волгодонськ) і херсонський "Кристал".

Як тренер здобув велику популярність, працюючи з новоросійським "Чорноморцем". Крім досить непоганих результатів, запам'ятався своїми виступами на прес-конференціях. Останнім часом працював у Латвії. Спершу — в "Даугаві", а потім — в "Дінабурзі", що об'єднався з його колишнім клубом. Наприкінці березня цього року був звільнений.

Одразу ж по завершенні сезону, з 15 червня, футболісти "Закарпаття" вирушили в коротку відпустку. Але вже менш ніж за два тижні вони зберуться в Севастополі на підготовчі збори. Як зазначив генеральний директор клубу Іван Шіц, керуватиме підготовкою вже новий наставник. Нинішній тренер, Михайло Іваниця, займатиметься дублюючим складом, котрий готуватиметься до поєдинків у Чопі. Збір основної команди триватиме до 11 липня. Після нього хлопці повернуться до Ужгорода, де безпосередньо готуватимуться до стартового матчу в прем'єр-лізі.

Уже стало відомо, що наступного сезону в "Закарпатті" не буде Романа Степанкова, натомість з'являться вже відомі закарпатським уболівальникам за попередніми виступами Андрій Донець та Євген Шмаков з "Таврії".

З чуток і насправді

ГУСИН І РЕБРОВ ПРОДОВЖАТЬ КАР'ЄРУ У "ХІМКАХ"

Українські футболісти Андрій Гусин і Сергій Ребров продовжать свої кар'єри у підмосковних "Хімках", стверджує sportsdaily.ru з посиланням на власні джерела у Києві. Це питання вже майже вирішене, а офіційна інформація мала надійти ще до кінця середи. Агент гравців Шандор Варга не підтвердив, але і не спростував цю інформацію.

А от Сергій Ребров спростовав інформацію щодо свого переходу в "Хімки".

1-й тур, 18 липня	2-й тур, 25 липня	3-й тур, 1 серпня
"Динамо" — "Чорноморець"	"Динамо" — "Таврія"	"Кривбас" — "Динамо"
"Шахтар" — "Кривбас"	"Металург" Зп — "Кривбас"	"Таврія" — "Чорноморець"
"Іллічівець" — "Закарпаття"	"Іллічівець" — "Шахтар"	"Іллічівець" — "Металург" Зп
"Ворскла" — "Карпати"	"Закарпаття" — "Ворскла"	"Ворскла" — "Шахтар"
"Металург" Д — "Дніпро"	"Карпати" — "Металург" Д	"Металург" Д — "Закарпаття"
"Оболонь" — "Металіст"	"Дніпро" — "Металіст"	"Металіст" — "Карпати"
"Зоря" — "Арсенал"	"Оболонь" — "Зоря"	"Зоря" — "Дніпро"
"Таврія" — "Металург" Зп	"Чорноморець" — "Арсенал"	"Арсенал" — "Оболонь"

КЛУБ ШАНУВАЛЬНИКІВ УКРАЇНСЬКОГО ФУТБОЛУ

Автор-упорядник – Анатолій Коломієць № 15 **Під редагуванням Володимира Баняса**

У цьому номері ми трохи відійдемо від, можливо, вже набридлого шанувальникам футболу "зациклення" на визначенні рейтингу українських футболістів саме в довоєнні часи й спробуємо зацікавити читача кількома різними темами історії, статистики та футболофілії. Це ні в якому разі не свідчить про те, що ми не доведемо справу рейтингу до кінця. Вже в наступних номерах ми визначимося з досягненнями футболістів, про які ми ще не розповідали, а це чемпіонат і Кубок Української РСР в довоєнні роки та збірна республіки (розповідь ми вже розпочали й активно продовжимо). Перша частина проведеної роботи буде завершена переліком 100 найкращих футболістів України довоєнного періоду за вказаною нарахованою кількістю балів у кожного з них. Така серйозна робота ще ніколи не проводилася, і всім шанувальникам футболу буде досить цікаво побачити істинний перелік кращих з кращих як на теренах східної Радянської України, так і західних її регіонів. Дійсно, ми чекаємо й на листи невдоволених таким сумісним розглядом, але кожний з них зможе висловитися, зробити поправки (можливо, й слушні) та скласти власний перелік.

УКРАЇНСЬКІ ФУТБОЛІСТИ У СКЛАДІ ЗБІРНОЇ СВІТУ

Історія збірної команди футбольних зірок світового значення, яка збиралася для проведення матчів під егідою ФІФА, веде свій початок з 1963 року, коли на честь 100-річчя англійської асоціації футболу в Лондоні був проведений перший матч збірної ФІФА зі збірною Англії (до речі, в цьому матчі грав російський гравець – воротар Лев Яшин). А вже в третьому такому офіційному матчі 19 грудня 1973 року в Ріо-де-Жанейро (Бразилія) на честь прощального матчу уславленого Гаррінчі між збірною ФІФА та збірною Бразилії вперше в світовій історії честь одягти футболку збірної світу отримав український гравець — на той час нападаючий луганської "Зорі" ***Володимир Онищенко***, який, до речі, відіграв усі 90 хвилин матчу без заміни. Збірна ФІФА тоді програла — 1:2.

У шостому офіційному матчі 27 липня 1986 року в Пасадені (США) між збірними Америки та ФІФА, виручені кошти від якого пішли у фонд допомоги мексиканським дітям, які постраждали від землетрусу, в складі збірної світу усі 90 хвилин відіграв ще один український нападаючий ***Ігор Бєланов***. Матч закінчився з нічийним рахунком — 2:2, але по післяматчевм 11-метровм збірна світу програвала — 3:4.

У десятому офіційному матчі 18 серпня 1997 року в Москві між збірними Росії та ФІФА з нагоди 100-річчя російського футболу в складі збірної світу грав український нападаючий ***Андрій Шевченко*** протягом перших 62 хвилин матчу. Тут збірна ФІФА перемогла — 2:0.

Таким чином три українські нападаючі по одному разу, за визначенням ФІФА, входили до складу збірної світу, тобто грали в офіційних її матчах.

Але були ще матчі, коли склад збірної світу обирався не ФІФА, а запрошувався особами, на честь яких були проведені матчі. Першим таким матчем був прощальний матч Льва Яшина 27 травня 1971 року в Москві. Збірній світу протистояла збірна "Динамо" (СРСР) і, звичайно, до збірної іншого світу радянських футболістів не запрошували.

Такий же матч було проведено 28 червня 1989 року в Києві на честь прощального матчу найкращого українського футболіста усіх часів Олега Блохіна. Збірній світу протидіяла збірна СРСР. За домовленістю з ювіляром, в цьому матчі ***Олег Блохін*** перший тайм грав за збірну СРСР, а другий — за збірну світу. Щоб звести свято до шоу, Блохін, за рахунку 2:2, на 90-й хвилині з пенальті забив третій м'яч у ворота збірної СРСР, і тут же через кілька секунд киянин Балтача зрівняв рахунок, і всі залишилися вкрай задоволеними.

Цього ж року, 10 серпня, в матчі до 60-річчя Льва Яшина в Москві знову зустрілися збірна "Динамо" (СРСР) та збірна світу. До складу збірної світу, яка все ж була трохи підстаркувата, Яшин запросив і ***Олега Блохіна***, який відіграв усі 90 хвилин. Матч завершився повною перемогою радянських динамівців — 2:0 (до речі, голи були забиті один за одним у другій половині другого тайму). Цей матч був не дуже видовищним.

От і все. Футболки з емблемами чи написами, які свідчили, що це саме збірна світу, одягали тільки четверо українських футболістів (усі — нападаючі) — В. Онищенко, О.Блохін (двічі), І.Беланов і А.Шевченко. Все ж таки, мабуть, найкращі.

АФІШІ ФУТБОЛЬНИХ МАТЧІВ

Одним з напрямків футболофілії є колекціонування афіш на футбольні матчі. На жаль, охочих збирати такі футбольні сувеніри не дуже багато, бо це пов'язано з труднощами їх зберігання та, насамперед, їх перегляду при потребі. Але те, що цей вид футболофілії заслуговує належної уваги, ні в кого сумнівів не викликає. Для колекціонерів футбольних афіш надамо декілька ілюстрацій раритетних примірників. З афіш довоєнних часів, на жаль, відомо мало примірників. Однією з перших, відомих зараз, є афіша, фото якої було надіслано до редакції "УФ" відомим маріупольським статистиком футболу Олександром Бояренком, видана у Вологді (Росія) до матчу 22 липня 1933 року між командою (напевно, збірною) Одеси та "Динамо" Вологда (іл. 1). Афіша маленьких розмірів (як сторінка в книжці) Севкрайполиграфа (друкарня — "Северный печатник"), її наклад аж... 2000 примірників, тобто усе невеличке в ті часи місто було обклеєне цими оголошеннями. Афіша надана відомим санкт-петербурзьким статистиком футболу Ю.П.Лукосяком (до речі, коріння в нього — українське).

Другу афішу (іл. 2) було надруковано в одній із сучасних газет з приводу нездійсненого урочистого відкриття Республіканського стадіону ім. М.С.Хрущова в Києві в перший день Великої Вітчизняної війни 22 червня 1941 року, коли мав відбутися матч між київським "Динамо" та командою Червоної Армії (Москва). Звертаємо увагу читача на те, що на афіші не вказано, що стадіон носить ім'я Хрущова. Це свідчить про те, що афішу готували заздалегідь, а назву стадіону визначили указом Президії Верховної Ради УРСР тільки 20 червня.

Дуже цікавими є афіші до матчів в окупованому німцями Києві, яких у Науково-дослідній бібліотеці центральних державних архівів України знайдено до 11 матчів. Афіші були великого розміру (80х95 см), видані накладом у 100 примірників кожна в друкарні Київської книжкової фабрики, надруковані в трьох-чотирьох кольорах. Але відомі й пробні чорно-білі примірники (шість з них зараз знаходяться в колекції відомого донецького футболофіла Сергія Третіних). Звичайно, найбільш цікавою з них є афіша до легендарного "матчу смерті" 9 серпня 1942 року, яку ви бачите на фото (іл. 3). На наведених ілюстраціях представлені афіші поряд з автором цих рядків — це для того, щоб читач міг уявити собі їхні розміри.

З післявоєнних примірників афіш, безумовно, найбільшої уваги заслуговують ті, які були видані до найбільш значних матчів. Найзначнішим, мабуть, був матч у Базелі (Швейцарія) 14 травня 1975 року, коли київське "Динамо" вперше в своїй історії, та й в історії радянського футболу стало володарем одного з найпочесніших європейських призів — Кубка володарів кубків. Афіша цього матчу теж дуже раритетна, бо її отримано зі Швейцарії за спеціальним замовленням, і на теренах колишнього СРСР вона відома лише в одному примірнику.

КАЛЕНДАРИКИ З ФУТБОЛЬНОЮ ТЕМАТИКОЮ

Ще одним з напрямків футболофілії є колекціонування кишенькових календариків з футбольною тематикою. Маленькі календарики з'явилися на початку 70-х років, і друкарні їх друкували спочатку тільки за державними замовленнями до значних свят та ювілеїв, запозичивши це нововведення в західних країн. Саме там, особливо в Іспанії й Португалії, велика кількість банківських установ для своїх клієнтів розпочала виготовляти маленькі гарненькі календарики на наступний рік, які легко розміщувалися в портмоне та записниках, і рекламували установу, де можна було зберігати гроші та брати їх у кредит. Потім потроху й в СРСР календарики почали замовляти відомства та великі підприємства, а наприкінці 80-х років їх вже виготовляли й з комерційною метою — на продаж. До цього часу прихильників колекціонування календариків у Радянському Союзі та й в усьому світі з'явилося так багато, що друкарні друкували деякі примірники мільйонними накладами.

Першим кишеньковим календариком на футбольну українську тематику був календарик на 1976 рік (іл. 5), виданий 25.06.75 р. на замовлення "Укррекламфільму" з кадром до мультиплікаційного фільму "Як козаки у футбол грали" (наклад 250 тис. примірників). Другим (за позицією багатьох колекціонерів) все ж слід вважати відомий невеличкий буклетик (9х15 см) на чотири сторінки з фото О.Блохіна і календарем на 1976 рік, виданий в Києві ("Мистецтво") накладом 150 тис. примірників (випуск був приурочений до визначення Блохіна кращим гравцем Європи 1975 року), хоча від дещо й не вписується до загальної колекції кишенькових календариків.

Далі 1980 року до Олімпійських ігор у Москві в серії календариків "Аерофлоту" був випущениний один (іл. 6) і до футбольного турніру у чотирьох містах (на ньому зображено поряд з футболістами пам'ятник Б.Хмельницькому в Києві).

Після невеличкої перерви ініціативу взяли на себе дніпропетровці. Вони на 1984 рік надрукували календарик з фото команди "Дніпро" Дніпропетровськ — чемпіона СРСР 1983 року (іл. 7). Наступного року, теж у Дніпропетровську, видавництво "Зоря" виготовило календарик знову з фото "Дніпра" — бронзового призера чемпіонату СРСР (іл. 8). До речі, цей календарик був надрукований у двох варіантах кольорів.

Це перші календарики української футбольної тематики, але про найцікавіші, які з'явилися пізніше, ми ще розповімо.

ВИМУШЕНЕ ПОВЕРНЕННЯ ДО ФІЛАТЕЛІЇ

Хоча ми й вирішили зробити певну перерву у висвітленні філателістичних матеріалів з української футбольної тематики, але вже зараз вважаємо за необхідне все ж таки зробити невеличке доповнення до наданої вже філателістам інформації. Це стосується одного дуже цікавого й офіційного поштового сувеніру, який з'явився в колекціонерів ще 2001 року, а саме офіційного поштового спеціального штемпеля до 100-річного ювілею появи футболу на теренах Закарпаття, тоді ще в Австро-Угорській імперії. На штемпелі, який застосовувався для погашення марок поштової кореспонденції 15 серпня 2001 року в Ужгороді на Головпоштамті, поряд з футбольним м'ячем розміщено текст "100 років закарпатського футболу". Для філателістів та й поштових потреб громадян України до цієї ювілейної дати видавництво "Марка України" (УДППЗ "Укрпошта") на фабриці конвертів АТ "Конві" за малюнком Д.Серкеза та С.Чирського надрукувало два поштові конверти (звичайного та подовженого розміру) з однаковим малюнком. Саме ці конверти й використовувалися здебільшого для створення відповідного усім вимогам спецпогашення для колекцій філателістів.

Ці поштові матеріли є потреба розмістити до колекції одразу ж після чотирьох конвертів з спецпогашенням "100 років львівського футболу" 14.07.1994 р. у Львові, на другу сторінку колекції. Без таких філателістичних сувенірів висвітлення історії футболу в Україні неможливе.

ЗБІРНА УКРАЇНИ У ДОВОЄННІ ЧАСИ (1925 — 1935 рр.)

(Продовження. Початок див. "УФ" № 82 за 11. 06. 2009 р.)

Таким чином, першим офіційним матчем Спартакіади для збірної Української СРР став матч ***18 серпня зі збірною Закавказької СФРР***, який українські футболісти виграли – ***2:1***. Наведемо одразу протокол цього офіційного матчу та й у подальшому на усі офіційні матчі будуть представлені читачеві подібні протоколи:

Протокол матчу:

Збірна ЗСФРР – **Збірна УСРР - 1:2** (1:0)

18 серпня 1928 р. м. Москва. Ст. ЦБЧА. 2-й тур Спартакіади (чемпіонату СРСР). 15 000 гляд.
Суддя: В.П.Бутусов (Ленінград)
ЗСФРР: Папков - Почхуа, Коротков – Пруїдзе, Жорданія, Парамонов – Гнездков, Пачулія, Вачіадзе, Сорокин, Коява.
УСРР: Норов – К.Фомін, Кладько – Привалов, В.Фомін, Семенов – Володимирський, Шпаковський, Міщенко, Кротов, Губарєв.
Голи: 1:0 – Сорокин (26 хв.), 1:1 - **Володимирський** (51 хв., пен.), 1:2 - **...** (60 хв.).

Далі збірна Української СРР вже наступного дня ***19 серпня в чвертьфіналі*** зустрілась зі збірною ***Білоруської СРР*** і отримала впевнену перемогу з рахунком ***6:2***. На жаль, конкретні склади цих команд у друкованих виданнях не були наведені, тому в протоколі цього офіційного матчу, який ми друкуємо нижче, просто вказані повні склади цих команд з гравців, які прибули до Москви:

Протокол матчу:

Збірна БСРР – **Збірна УСРР - 2:6** (2:1)

19 серпня 1928 р. м. Москва. Ст. Металістів. 1/4 фіналу Спартакіади (чемпіонату СРСР).
Суддя: В.Бистров (Ленінград)
БСРР: *Холмогоров - Лесін, Поляков – Лабковський, Гаврилов, Ловейко – Козлов, Гвоздков, Феоктистов, Морозов, Тихомиров, Кочин.*
УСРР: ***Норов, Москвин – К.Фомін, Кладько – Привалов, В.Фомін, М.Фомін, Семенов – Володимирський, Шпаковський, Міщенко, Алфьоров, Губарєв, Кротов.***
Голи: 1:0 - …., 1:1 – Губарєв (18 хв.), 2:1 - …, 2:2 – Міщенко (47 хв.), 2:3 – Міщенко (53 хв.), 2:4 – Шпаковський (61 хв.), 2:5 – Шпаковський (75 хв.), 2:6 – Шпаковський (82 хв.).
Порушення: у другому таймі видалено білоруського гравця.

Півфінал Спартакіади проводився у вигляді одного матчу, тому що (про це вже розповідалося) збірна РСФРР потрапляла одразу в фінал. І, що особливо вражає, в ***півфінальному матчі 21 серпня*** суперником збірної Української СРР стала команда... ***Уругваю*** (вже тричі у цьому році та вдруге на Спартакіаді в Москві). Цього разу українські футболісти просто розгромили вже добре відому їм збірну Федерації Червоного спорту з рахунком ***7:1*** і увійшли до фіналу Всесоюзної Спартакіади та одноразово — чемпіонату СРСР. Цього разу склад збірної УСРР у півфінальному матчі все ж було наведено в пресі, а от склад збірної Уругваю у протоколі вказаний у вигляді повного списку футболістів, які прибули до Москви:

Диплом призерам Спартакіади 1928 року.

Протокол матчу:

Збірна ФЧС Уругваю – **Збірна УСРР - 1:7** (1:3)

21 серпня 1928 р. м. Москва. Ст. "Динамо". 1/2 фіналу Спартакіади. 45 000 гляд.
Суддя: І.Савост'янов (Москва)
Уругвай: *М.Мажо – З.Комбістру, К.Сігабо, Х.Мажо – Ф.Пічині, Ф.Стефано, Р.Дантен, А.Пінтош – М.Соусса, Р.Лепера, У.Віл'яр, Р.Фернандес, Д.Севил'я, Б.Сальсона, В.Кастро.*
УСРР: Норов (Москвин, 60 хв.) – К.Фомін, Кладько – Привалов, В.Фомін, Семенов – Володимирський, Шпаковський, Міщенко, Алфьоров, Губарєв.
Голи: 0:1 – Алфьоров (5 хв.), 1:1 - …(6 хв.), 1:2 – Міщенко (19 хв.), 1:3 – Шпаковський (35 хв.), 1:4 – Шпаковський (65 хв.), 1:5 – Алфьоров (78 хв.), 1:6 – Губарєв (79 хв.), 1:7 - Шпаковський (83 хв.).
Порушення: видалені з поля гравець Уругваю (74 хв.) і Семенов (84 хв.).
У другому таймі воротар Норов з сильною кровотечею вимушений був залишити поле, але "у відповідь" з поля винесли й центрального нападаючого Уругваю, а потім ще одного вже наприкінці матчу.

Другим фіналістом заздалегідь була визначена збірна РСФРР, і представлена цього разу була гравцями збірної Москви, котра перемогла в розіграші першості РСФРР, що проводився у Москві з 11 по 21 серпня в рамках Всеросійського свята фізкультури. Безумовно, збірні прийшли до фіналу за різних умов. Якщо збірній України довелося провести три надзвичайно важкі матчі впродовж чотирьох днів, то до збірної Москви перемога в чемпіонаті РСФРР прийшла значно простіше, й, крім збірної Ленінграда, в фіналі в неї серйозних суперників не було (Крим, Сибір, Далекий Схід). Однак збірна УСРР провела фінальний матч 23 серпня на дуже гарному рівні й програла збірній РСФРР (Москва), яка була у кращій фізичній формі, з мінімальним рахунком — 0:1, пропустивши гол у другій половині зустрічі.

Протокол матчу:

Збірна РСФРР – **Збірна УСРР - 1:0** (0:0)

23 серпня 1928 р. м. Москва. Ст. "Динамо". Фінал Спартакіади (чемпіонату СРСР). 45000 гляд.
Судди: В.П.Бутусов (Ленінград)
РСФРР: М.Леонов – М.Рущинський, Олександр Старостин – С.Єгоров, **Ф.Селін**, **Станіслав Леута** – Микола Старостин, М.Троїцький, П.Ісаков, В.Блинков, А.Холін.
УСРР: Москвин – К.Фомін, Кладько – Привалов, В.Фомін (М.Фомін, 64 м.), Семенов – Володимирський, Шпаковський, Міщенко, Алфьоров, Губарєв.
Голи: 1:0 – Троїцький (61 хв.) – в деяких виданнях вказаний В.Блинков
Порушення: видалено з поля Міщенко (89 хв.).

Таким чином ***збірна Української СРР 1928 року стала віце-чемпіоном СРСР і другим призером Всесоюзної Спартакіади*** і отримала Пам'ятний диплом 2-го ступеня, а всі заявлені на турнір гравці – іменні грамоти.

Слід звернути увагу читача, що за збірну РСФРР – чемпіона СРСР і переможця Спартакіади — грав вихованець миколаївського футболу Станіслав Леута. Тому, в скарбничці нагород москвичів один з пам'ятних жетонів та іменна грамота С.Леути мають пряме відношення до українського футболу та до його досягнень.

Однак після Спартакіади збірна УРСР, яка дуже витратилась за два тижні перебування в столиці СРСР (премій з багатьма нулями радянським спортсменам тоді не давали, навіть якщо вони стали й віцечемпіонами країни), вирішила покращити своє фінансове становище. Скориставшись великою кількістю запрошень провести матчі з командами підмосковних міст, перед тим як повернутися додому до Харкова, збірна УСРР зіграла за два дні три товариські матчі в Орехові та Глухові, а потім — ще два матчі з другорядними клубними командами Москви. Усі ці товариські матчі українська збірна програла. Наприклад, 29 серпня в Москві на стадіоні ім. Томського був проведен матч з командою "Харчовик" і програний... ***0:7*** (0:5). У цих матчах, на щастя, не брали участь харків'яни В.Фомін і М.Кротов, а також одесит Москвин. Однак ці комерційні матчі не могли залишитися непоміченими ВРФК СРСР, і під її тиском спортивне керівництво республіки розцінило цей факт як горлохватство, яке плюндрує гідність радянських спортсменів, і винесло суворий вирок: команду дискваліфікувати терміном на один рік, заборонити харківським футболістам брати участь в будь-яких матчах.

Фрагмент фінального матчу Спартакіади 1928 року.

А в цей час несподівано було отримано запрошення від французької секції Червоного спортивного інтернаціоналу (КЧІ) — 1 листопада українській команді відвідати Францію. Про участь дискваліфікованих найкращих харківських футболістів у цьому турне й мови не могло бути, тому дуже гостро постало питання про чергове формування збірної УСРР без дискваліфікованих гравців. У періодичних друкованих виданнях навіть опублікували склад збірної України, до якої увійшли: воротар Москвин (Одеса), захисники П.Булгаков (Миколаїв) і Алпатов (Дніпропетровськ); півзахисники П.Деркаченко (Миколаїв), В.Фомін (Харків) і Грушин (Миколаїв); нападаючі О.Михлин (Одеса), Кротов (Харків), Лєсной (Харків), Ф.Кондратенко (Миколаїв) і О.Штрауб (Одеса). Однак шансів отримати дозвіл від ВРФК СРСР на це турне було мало навіть у збірної УСРР без дискваліфікованих гравців. Так воно й сталося — керівництво спортом у СРСР пояснило свою відмову тим, що дискваліфікована збірна УСРР загалом, а не окремі її гравці. Деякий час вирішувалося питання поїздки до Франції збірної металістів УСРР або збірної гірників Донбасу, але й це не знайшло підтримки в президії ВРФК СРСР.

Щоб якось занурити читача в атмосферу футболу в Країні Рад тих часів і дати йому істинне уявлення про те, що насправді творилося на стадіонах, рекомендуємо уважно придивитися до наведеної фотографії з центрального спортивного журналу СРСР. Тільки ось якість цього знімку погана, але все ж є можливість уявити собі, якою ціною й якими методами давалася тоді перемога, особливо на рівні завоювання звання чемпіонів Радянського Союзу.

На жаль, дискваліфікація складу збірної УСРР не була лише однією в той час в Україні. До речі, вона створила прецедент, який послужив і наступній дискваліфікації. Сталося так, що цим випадком скористалася збірна Миколаєва і під прапором "збірної України" вирушила на Донбас за довгим карбованцем. Це вже ніяк не можна було залишати без покарання. І воно було винесене — президія Миколаївської УРФК постановила дискваліфікувати *"с 1 января по 1 июля с.г. на все товарищеские и официальные соревнования большинство игроков сборной футбольной команды города Николаева: Ферузо, Денисова, Булгакова, Печеного, Сердюка (Шульца), Кондратенко и Полигенького"*. Серед них троє були вже викликані під прапори збірної України. Без них і без основного ядра харківських футболістів не можна було й думати про створення хоча б більш-менш пристойної збірної республіки.

Пощастило, що на всесоюзній і республіканській аренах, переситившись організаційними реформами, а також змаганнями 1929 і 1930 року, жодних змагань всесоюзного та республіканського масштабу не проводилося. Та 1929 року, першими запросили збірну УСРР до Москви росіяни. На цей матч, приурочений відкриттю V Всесоюзного з'їзду Рад ***26 травня***, збірна УСРР вийшла в своєму бойовому складі, тільки в захисті замість К.Фоміна грав харків'янин Бобришев, а на краю нападу – замість Володимирського одесит Штрауб. Цей принциповий матч закінчився перемогою ***збірної РСФРР*** з рахунком – ***1:0***. Слід відзначити, що в складі збірної РСФРР грав ще один вихованець миколаївського футболу, в майбутньому динамовець Києва Валентин Прокоф'єв. Однак до цього треба ставитись простіше, бо всі були громадянами єдиного Союзу. Наприклад, за збірну України пізніше грав і грузин Жорданія, й цілий ряд росіян.

Протокол матчу:

Збірна РСФРР – **Збірна УСРР - 1:0** (0:0)

26 травня 1929 р. м. Москва. Ст. "Динамо". Товариський матч. 35 000 гляд.
Суддя: Васильєв (Москва).
РСФРР: Соколов - Олександр Старостин, Єжов – С.Єгоров, Ф.Селін, Никішин – Микола Старостин, В.Блинков (Ковальов – 32 хв.), П.Ісаков, Павлов, **Валентин Прокоф'єв**.
УСРР: Норов – Бобришев, Кладько – Привалов, В.Фомін, М.Фомін – Штрауб, Шпаковський, Міщенко, Алфьоров, Губарєв.
Голи: 1:0 – Павлов (60 хв.).
На 23 хв. Блинков отримав травму й покинув поле, а заміну провели через 9 хвилин.

На матч-відповідь ***збірна РСФРР*** приїхала до ***Харкова 2 червня***, і цей матч також було присвячено цього разу V пленуму Червоного Спортінтерну, який проходив у Харкові. Склад збірної РСФРР був вже не той, що в Москві — більшу частину збірної представляли ленінградці. В першому таймі росіяни забили гол, а українські футболісти у відповідь забили тільки наприкінці гри, і матч завершився з нічийним рахунком – ***1:1***. З гарної сторони показав себе в цьому матчі одеський нападаючий Микола Легков, який вперше грав за збірну. На жаль, конкретні склади команд у цьому матчі не відомі, але протокол цього офіційного матчу, хай навіть й неповний, необхідно надати увазі читача.

Протокол матчу:

Збірна УСРР - Збірна РСФРР - **1:1** (0:1)

2 червня 1929 р. м. Харків. Ст. "Металіст". Товариський матч. 18 000 гляд.
Суддя: Йоселевич (Харків).
УСРР: Привалов, Кладько, Шпаковський, Легков, Губарєв…
РСФРР: Бутусов, Єгоров, Архангельський (Коротков, … хв.),…
Голи: 0:1 – Архангельський (33 хв.), 1:1 – Шпаковський (84 хв.).

ОГОЛОШЕННЯ

Продовжуємо друкувати перелік нових членів Об'єднання любителів історії та статистики футболу (ОЛІСФ), а також оголошення шанувальників футболу.

Нові члени ОЛІСФ:

38. ТРИПОЛЬСЬКИЙ Сергій Володимирович, 03134, ***м. Київ-134***, а/с 75. 8.04.1963 р.н. (все про "Динамо" Київ, європейський клубний футбол, програмки єврокубків).

ОГОЛОШЕННЯ ШАНУВАЛЬНИКІВ ФУТБОЛУ

Трипольський Сергій Володимирович, 03134, ***м. Київ-134***, а/с 75. Пропоную книжки, газети та журнали, к/д, програмки ЄК та значки про футбол.

Усі бажаючі стати членами ОЛІСФ, а також футболофіли, які мріють знайти друзів для спілкування з питань футболу та щось можуть запропонувати своїм колегам по захопленню або розшукують якісь матеріали для своїх колекцій, повинні написати листа на адресу редакції газети або за E-mail: ***olisf@kolomiets.kiev.ua***. У вашому листі надайте відомості про себе (П.І.Б., адреса, дата народження, предмет захоплення чи колекціонування), а також невеликий текст вашої об'яви, яку б ви хотіли опублікувати на сторінках нашої газети. Ніяких членських внесків, ніякої сплати за публікацію оголошення. Все безкоштовно. Усі без винятку адреси та об'яви будуть надруковані в розділі нашої газети "Оголошення".

НЕ БУДІТЬ ВІКІНГІВ!

Маркус Берг — автор хет-трику у ворота білорусів.

Група А

Італія — Сербія — 0:0

Італія: Консільї, Мотта (Пізано, 78), Андреоллі, Кришіто, Маркізіо, Аквафреска, Джовінко, Де Чельє, Бокетті, Балотеллі (Абате, 67), Чигирині.

Сербія: Бркич, Фейса, Качар, Петкович, Смілянич, Сулеймані, Тошич, Томович, Пейчінович, Вукович, Матич (Томич, 85).

Попередження: Маркізіо, Балотеллі, Пізано — Петрович.

П'ятиразові чемпіони Європи серед молоді, італійці, стартували на першості в Швеції з нульової нічиєї в матчі зі збірною Сербії.

Надмірна самовпевненість "скуадри адзурри" дозволила сербам нав'язати свою гру в другому таймі. У цей вечір оплески глядачів зірвав тільки Качар. Футболіст "Герти" в акробатичному стрибку надіслав м'яч в праву стійку, але навіть цього для перемоги виявилося замало.

Швеція — Білорусь — 5:1

Швеція: Далін, Лустіг, Бьярсмюр, Бенгтссон, Е.Йоханссон, Свенссон (Ландгрен, 90), Р.Ельм, Вернблом, Байрамі (Молінс, 71), Тойвонен (Харбузі, 84), Берг.

Білорусь: Чесновський, Шитов, Верховцов, Мартинович, Осипович, Володько, Кисляк, Кривець (Юрченко, 78), Афанасьєв (Чухлей, 55), Ковель, Комаровський (Путило, 55).

Голи: Ельм (36), Берг (38, 44, 81), Свенссон (89) — Кисляк (32).

Попередження: Байрамі — Мартинович.

Три голи Маркуса Берга принесли господарям чемпіонату переконливу перемогу в стартовому поєдинку групи А.

Першими прокинулися шведи. На 14-й хвилині прекрасну можливість відзначитися отримав улюбленець місцевої публіки Ола Тойвонен, проте забіг на швидкість екс-нападник "Мальме" воротареві білорусів програв. Протягом п'яти хвилин Павло Чесновський виручав свою команду ще двічі, нехай навіть в обох випадках його страхував боковий арбітр, що фіксував у шведів положення "поза грою". У наступній атаці шведи були зобов'язані відкривати рахунок. Густав Свенссон кинув в прорив Расмуса Ельма, який прокинув м'яч суперникові. Тойвонен зробив передачу на Берга, а останній, замість удару, що напрошувався, переадресував м'яч Емірові Байрамі. Здавалося, гол неминучий, проте півзахисник "Ельфсборга" з вигідної ситуації примудрився промазати.

Буквально хвилину опісля білоруси вийшли вперед. З десяток уболівальників гостей, скориставшись хвилинним затишшям, призвали свою команду рухатися вперед, і білоруські футболісти відгукнулися. Сергій Кривець від межі штрафного відкотив м'яч під удар тезкові Кисляку, і опорний хавбек мінського "Динамо" гарматним ударом із 30 метрів вбив м'яч точно в праву "дев'ятку".

Радість гостей була недовгою. Ельм чи не в наступній атаці зважився повторити трюк Кисляка і приклався до м'яча метрів з 40. Чесновський ситуацію контролював до того моменту, поки м'яч не потрапив в голову Мартиновичеві і, змінивши напрям польоту, прошмигнув у нижній кут. Зупинятися на досягнутому шведи не збиралися, тоді як гості почали зажуритися. Цим скористався Берг, що знайшов шпарину між трьома захисниками і носком відправив м'яч в сітку. За хвилину до перерви перевага шведської збірної подвоїлася. Тойвонен зробив м'яку верхову передачу на Берга, і нападаючий "Гронінгена" класним пострілом зльоту примусив трибуни вибухнути від радості ще раз.

До завершення зустрічі залишалося менше 10 хвилин, коли Берг поховав інтригу. Встигнувши до м'яча швидше Чесновського і Мартиновича, він по високій дузі закинув його у ворота. Шведи встигли порадувати публіку ще одним красивим голом. Відзначився Свенссон, що вразив ціль дальнім ударом у верхній кут. Останні чотири хвилини трибуни провели на ногах...

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. ШВЕЦІЯ	1	1	0	0	5-1	3
2. ІТАЛІЯ	1	0	1	0	0-0	1
3. Сербія	1	0	1	0	0-0	1
4. Білорусь	1	0	0	1	1-5	0

Група В

Іспанія — Німеччина — 0:0

Іспанія: Асенхо, Начо Монреал, Торрехон, Хаві Мартінес, Сісі (Дієго Капель, 70), Рауль Гарсія, Кркіч (Хіско, 82), Хурадо, Гранеро (Педро Леон, 87), Серхіо Санчес, Чіко.

Німеччина: Нойєр, Бек, Беніш (Шмельцер, 37), Хеведес, Боатенг, Аого, Хедіра, Дежага, Езіл, Марин (Бен Хетіра, 70), Кастро (Еберт, 85).

Попередження: Торрехон, Рауль Гарсія — Дежага, Бек, Хедіра.

Зустріч першого туру групового етапу чемпіонату Європи серед молоді між збірними Іспанії і Німеччини рясніла голевими моментами, але завершилася нульовою нічиєю.

Незважаючи на вельми обережний початок, обидві команди в дебюті по разу потрапили в каркас воріт "ворога". Марк Торрехон після кутового ударом головою струсонув поперечину німців, а Марко Марин пострілом низом відполірував штангу іспанців із зовнішнього боку воріт. Аткан Дежага і Месут Езіл були ще ближчі до того, щоб принести колективу Хорста Хрубеша максимум очок на старті турніру в Швеції, але нулі на табло арени "Гамла Ульвові" цього вечора були просто зачаровані. При цьому перша половина зустрічі залишилася за збірною Іспанії. Після перерви "бундестім" надолужила згаяне, але голкіпер іспанців Серхіо Асенхо стримав натиск суротивника, двічі виручивши після проривів Езіла.

Дружина Хуана Рамона Лопеса Каро виконала обіцянку і почали зустріч в типовій для себе манері, протиставивши прямолінійній грі німців іспанські "мережива". Протягом першої п'ятихвилинки Хурадо, Рауль Гарсія і Естебан Гранеро відзначилися ударами здалеку, хоч і суперник не залишав захист іспанців без роботи. Зокрема Торрехону двічі довелося перепивати гострі випади німецьких форвардів, але все-таки основні події в цьому тимчасовому відрізку розгорталися біля воріт Мануеля Нойєра. Після одного з кутових голкіпер "Шальке" по-справжньому врятував команду від гола Рауля Гарсії, що ледь не трапився через несподіваний рикошет від ноги Джерома Боатенга.

Вихід Еніса Бен-Хатіра додав свіжості атакам німців, але з реалізацією цього дня у команд не заладилося. Вже під завісу матчу Езіл міг одним епізодом виправитися за всі попередні помилки, але завершив вихід один на один з Асенхо нехитрим ударом прямо у воротаря.

Англія — Фінляндія — 2:1

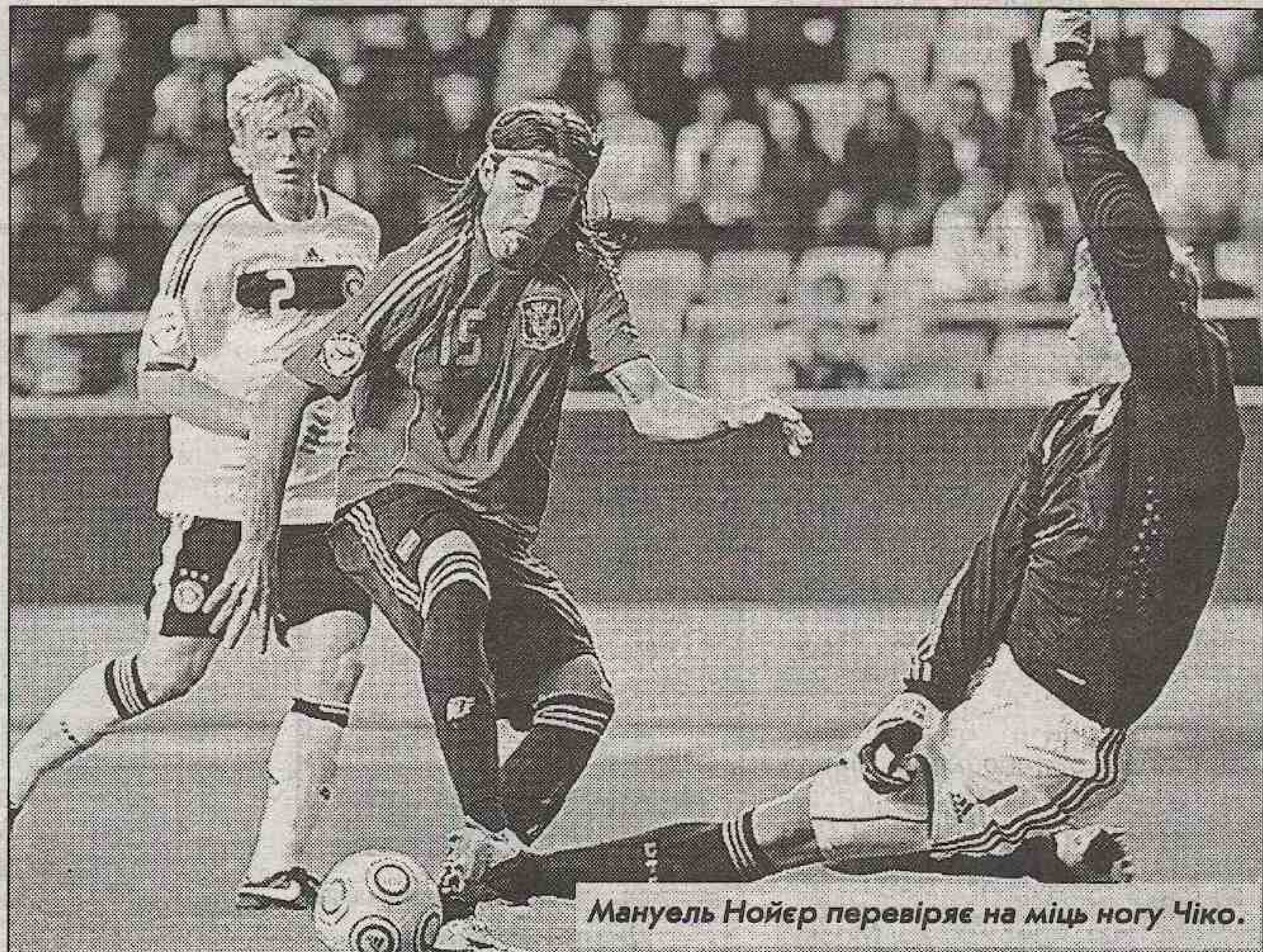
Англія: Харт, Річардс (Томкінс, 88), Мансьєн, Крені, Муамба, Нобл, Уолкотт (Кемпбелл, 46), Каттермол, Гіббс, Мілнер, Агбонлахор (Родвелл, 85).

Фінляндія: Яаакола, Ахо, Портін, Турунен, Раїтала, Хамалайнен (Васара, 79), М.Хетемайі (Хакола,86), Спарв, П.Хетемайі, Парікка (Тіму, 65), Садік.

Голи: Каттермол (14), Річардс (53) — Спарв (33).

Попередження: Мілнер, Агбонлахор, Харт — Тіму.

Вилучення: Мансьєн (33).

Мануель Нойєр перевіряє на міць ногу Чіко.

Незважаючи на вилучення Майкла Мансьєна, збірна Англії добилася перемоги над фінами в стартовому матчі групового етапу чемпіонату Європи серед молоді, за що повинна дякувати Майку Річардсу, що чудово зіграв в другому таймі при розиграші "стандарту".

Але все-таки збірна Фінляндії своєю грою залишила найкращі враження. Пропустивши першою, вона не опустила руки і на 33-й хвилині відновила рівність, проте останнє слово все одно залишилося за Річардсом.

Головним козирем англійців стала перевага в досвіді. Команда, гравці стартового складу якої провели в минулому сезоні в цілому 263 матчі в англійській прем'єр-лізі, вийшла вперед після першого ж голевого моменту. Мілнер передачею по лівій брівці кинув у прорив атлетичного Агбонлахора. Футболіст "Астон Вілли" відтіснив Йонаса Портіна і викотив м'яч в центр під удар Каттермолу. Від гола фінів не врятував навіть відчайдушний стрибок Анссі Яакколи.

Шість хвилин опісля Кіран Гіббс розрізнюю передачею трохи знов не вивів Агбонлахора на оперативний простір, але навіть його швидкості не вистачило, щоб наздогнати відважно пущений м'яч. Як це часто буває, суперник промашки не пробачив, але, крім пропущеного гола, команда Стюарта Пірсу також пропустила удар у вигляді вилучення одного з футболістів. Мансьєн невірно прорахував відскок м'яча після дальньої передачі в штрафну, чого не скажеш про Садіка. Могутній нападаючий "Армінії" продавив захисника, який не знайшов нічого кращого, ніж завалити суперника руками на газон. Суддя без коливань вказав на "позначку", удар з якою і реалізував Спарв.

В результаті вимушеної перестановки місце в центрі оборонної лінії англійців зайняв Мартін Крені, тоді як Мілнер перебрався на позицію правого крайнього, хоча це мало позначилося на активності його підключень до атак британців. Більш того, саме він на 52-й хвилині ударом зі штрафного змусив Яакколу перевести м'яч на кутовий, який сам же і подав. При цьому він виклав м'яч точно на голову могутньому Річардсу, який, розштовхавши всіх, пробив в кут в оточенні відразу трьох футболістів у синіх футболках.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. АНГЛІЯ	1	1	0	0	2-1	3
2. НІМЕЧЧИНА	1	0	1	0	0-0	1
3. Іспанія	1	0	1	0	0-0	1
4. Фінляндія	1	0	0	1	1-2	0

Микита КРИЛОВ.

ПІДСУМКИ СЕЗОНУ В ЦЕНТРАЛЬНІЙ ЄВРОПІ: ХОРВАТІЯ

Вісімнадцятий за ліком у новітній історії та двадцять четвертий загалом футбольний сезон у Хорватській республіці позначився продовженням гегемонії загребського "Динамо": столична команда виграє національну першість учетверте поспіль, утретє роблячи золотий дубль. Закономірність такого стану речей у цій західнослов'янській країні визнають усі: спеціалісти й прості поціновувачі гри мільйонів — навіть ті, які вболівають за інші команди. Справа в тому, що ФК у Хорватії дуже бідні в порівнянні з їхніми українськими чи російськими відповідниками. Наприклад, на вересень минулого року (так би мовити, в докризовий час) найбагатший місцевий клуб — саме "Динамо" із Загреба — за фінансовим потенціалом дорівнював тодішньому "Чорноморцю" з Одеси, котрому відповідні фахівці відводили п'яте місце в Україні. Всі інші хорватські команди, навіть овіяний славою сплітський "Гайдук", не можуть похвалитися міцною економічною базою, періодично опиняючись у кризовому стані.

Це й зумовило черговий внутрішній тріумф динамівців. У "синіх" порівняно стабільний воротар Бутина; хороший захист, яким керує ветеран Бішчан, а допомагають йому молодші Дрпич (другий центральний оборонець) та "крайки" — Хргович, Етто і Л.Ібаньєс; традиційно технічний півзахист (справа наліво) — Врдоляк, Чаго, Бадель; і, нарешті, дуже потужний напад, складений, зазвичай, із трьох гравців, яких із центральної вісі направляє Саммір, а з флангів підтримують інший ветеран — Балабан і надзвичайно обдарований Манджукич, найкращий голеадор першості. (Українські любителі футболу мають пам'ятати цього дебелого юнака з останнього матчу наших збірних). За давньою звичкою, загребська команда не уникла тренерських пертурбацій упродовж сезону: найуспішнішого тренера клубу останньої десятирічки Бранко Іванковича весною змінив Круноslав Юрчич, що, проте, не позначилося на впевненій ході динамівців.

Сплітський "Гайдук", інший гранд національного футболу, не зумів протистояти давнім ворогам протягом усієї турнірної дистанції. Серед причин цього те, що клубне керівництво не втримало в своїх рядах Черната й Саблича, які в сезоні-2007/08 були гравцями основи, а румун так узагалі лідером. (Іще раз про рівень хорватського чемпіонату: тренери й функціонери "Гайдука" неодноразово заявляли, що Чернат — найсильніший в індивідуальному плані гравець їхнього клубу з часів розпаду Югославії, тоді як в Україні Флорин запам'ятався, в основному, демонстрацією свого потенціалу, що так і не був ним зреалізований). Маючи в своєму розпорядженні окремих непоганих гравців (Бартолович, Россо, Андрич), дев'ятиразований чемпіон Югославії, котрий порівняно недавно вийшов із надцятої кризи, закономірно здав на фінішній прямій. А до претензій на внутрішню корону з боку "Рієки" не ставилися серйозно навіть у клубі з Далмації.

Зараз у цій країні продовжуються гарячі дебати з приводу підвищення рівня елітного дивізіону. Одна з пропозицій — збільшити кількість колективів у ньому до шістнадцяти. Як на мене, подібний крок ще більше загальмує поступальний розвиток хорватської ліги — немає в них стількох сильних ФК. Відображенням сили тамтешньої першості стали також єврокубки, де тільки "Динамо" намагається бути достойним суперником, а середня відвідуваність матчів ледь перевалила за чотири тисячі. Навіть на легендарних стадіонах — загребському "Макимірі" та сплітському "Полюді" — рідко назбирується більше тисячі "діваков"...

Підготував Володимир БАНЯС.

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
1. ДИНАМО	**33**	**23**	**5**	**5**	**71-26**	**74**
2. Гайдук	**33**	**21**	**5**	**7**	**59-25**	**68**
3. Рієка	**33**	**17**	**5**	**11**	**50-44**	**56**
4. Славен Бєлупо	33	16	7	10	46-39	55
5. Загреб	33	13	8	12	38-39	47
6. Шибеник	33	13	7	13	44-35	46
7. Осієк	33	10	11	12	40-41	41
8. Цибалья	33	10	8	15	33-53	38
9. Запрешич	33	9	9	15	41-50	36
10. Вартекс	33	10	5	18	41-55	35
11. Задар	33	7	8	18	28-49	29
12. Кроатія	**33**	**6**	**8**	**19**	**31-66**	**25**

СНАЙПЕРИ

1. Маріо Манджукич ("Динамо") — 16 голів

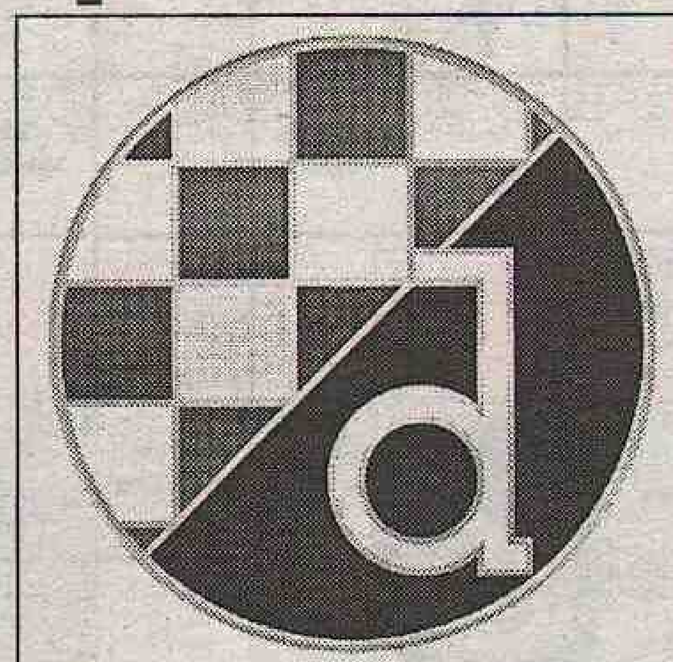
2. Нікола Калинич ("Гайдук") — 15

3. Анас Шарбині ("Рієка") — 14

4. Боян Вручина ("Славен Бєлупо") — 14

5. Зеч Ермін ("Шибеник") — 14

Мить чемпіонського тріумфу.

Кубок чемпіона Хорватії.

Кубок Хорватії.

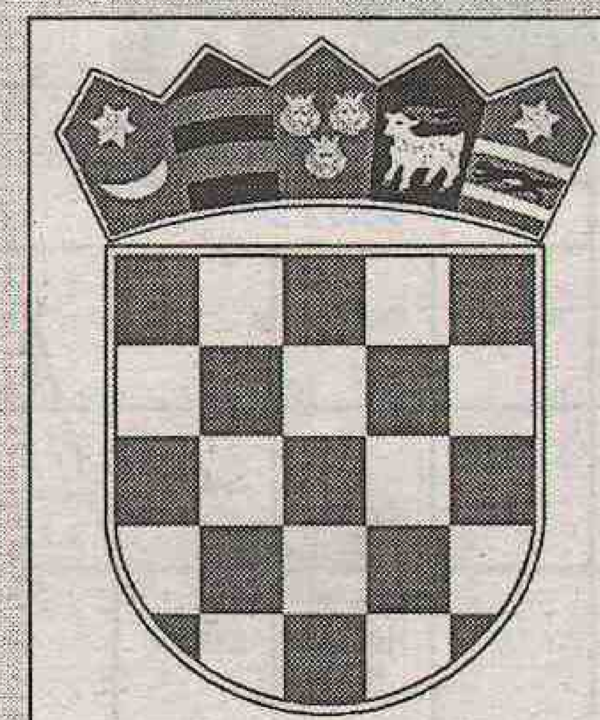
Офіційні чемпіонати

ПЕРША ХОРВАТСЬКА ЛІГА

1940/41 Гайдук
1941 Градянський
1942 Конкордія
1942/43 Градянський
1943/44 ГАСК
1945/46 Гайдук

ПЕРША ЛІГА ХОРВАТСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ

1992 Гайдук
1992/93 Кроатія
1993/94 Гайдук
1994/95 Гайдук
1995/96 Кроатія
1996/97 Кроатія
1997/98 Кроатія
1998/99 Кроатія
1999/00 Динамо
2000/01 Гайдук
2001/02 Загреб
2002/03 Динамо
2003/04 Гайдук
2004/05 Гайдук
2005/06 Динамо
2006/07 Динамо
2007/08 Динамо
2008/09 Динамо

Переможці (24)

13 Динамо (+ Градянський + Кроатія)

8 Гайдук

1 Конкордія
1 ГАСК
1 Загреб

Офіційні розіграші Кубка

КУБОК ХОРВАТІЇ

1941	Градянський	Конкордія

КУБОК ХОРВАТСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ

1992	Інкер	ГАСК Градянський
1992/93	Гайдук	Кроатія
1993/94	Кроатія	Рієка
1994/95	Гайдук	Кроатія
1995/96	Кроатія	Вартекс
1996/97	Кроатія	Загреб
1997/98	Кроатія	Вартекс
1998/99	Осієк	Цибалья
1999/00	Гайдук	Динамо
2000/01	Динамо	Гайдук
2001/02	Динамо	Вартекс
2002/03	Гайдук	Уляник
2003/04	Динамо	Вартекс
2004/05	Рієка	Гайдук
2005/06	Рієка	Вартекс
2006/07	Динамо	Славен Бєлупо
2007/08	Динамо	Гайдук
2008/09	Динамо	Гайдук

Переможці (19) [Фіналісти (19)]

11 [4] Динамо (+ Градянський + ГАСК Градянський + Кроатія)

4 [4] Гайдук

2 [1] Рієка

1 [-] Інкер
1 [-] Осієк

[5] Вартекс
[1] Конкордія
[1] Загреб
[1] Цибалья
[1] Уляник
[1] Славен Бєлупо

Маріо Манджукич.

СКАНВОРД № 244. «СПАРТАК-2009»

"Матадор"
"... Паулу"
Фото 1
Демпсі, Джонсон
Вболівальник
... Кан'єнда
Фото 2
... Вальгарен
... "Неймеген"
Фото 3
Період часу
Хавбек "МЮ"
Оборонець "Амкара"
"Бохум", "Шальке"
Фото 4

Фото 1
Фото 2
Фото 3
Фото 4

Фото 5
Фото 6
Півоборонець "Марселя"
... Діабі
Бек зб. Голландії на ЧС-74
Фото 7
Бек зб. Чорногорії
Фото 8
Клуб із Марокко
Тренер "Чорноморця"
Япон. легіонер "Бохума"
Вулкан на о-ві Сицилія

Фото 5
Фото 6
Фото 7

Хавбек зб.Англії
... Жаке
Стадіон в Осло
Елано ...
Фото 9
Команда з Норвегії
Профі
Форвард "Альмерії"
Бек зб. Камеруну на ЧС-1998
Оборонець
Молодий бек "Спартака" М
Нападник "Генгама"
Афрік. збірна
... Фердинанд
"Руа ..." (стадіон)
... Шустер
Прізвисько Івановича
... ван Боммель
Фото 10

Фото 8
Фото 9
Фото 10
Фото 11

Фото 11

Віктор ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Новини

ВІРА В ФАВОРИТІВ

Хоча до старту групового раунду Ліги чемпіонів залишилося ще три місяці, букмекерська контора William Hill вже почала приймати ставки на переможця турніру.

Фаворитами сезону-2009/2010 експерти називають фіналістів минулого сезону — іспанську "Барселону" і англійський "Манчестер Юнайтед". Далі йдуть лондонський "Челсі" й мадридський "Реал".

Незважаючи на успіх українських команд в Кубку УЄФА, їх записали в аутсайдери Ліги чемпіонів. Ставки на перемогу володаря Кубка УЄФА донецький "Шахтар" і чемпіона України київське "Динамо" приймаються однаково — як 81 до 1.

Відзначимо, що "Динамо" стартує в Лізі чемпіонів відразу з групового етапу, як чемпіон країни, а ось "Шахтарю" ще потрібно буде подолати два раунди кваліфікації.

"БАЙЄРН" НЕ ВІДПУСТИТЬ РИБЕРІ

Мюнхенський "Байєрн" відповів відмовою на пропозицію "Челсі" щодо придбання півзахисника німецького клубу Франка Рибері за 40 мільйонів фунтів, повідомляє The Guardian. Очікується, що сторони незабаром продовжать переговори.

З пропозиціями придбати француза до керівництва "Байєрна" також звернулися "Манчестер Юнайтед" і "Барселона". Окрім того, на Рибері претендує і "Реал", який вважає, втім ціну на гравця завищеною. Нагадаємо, що мюнхенці готові продати півзахисника за 65 мільйонів фунтів.

"ЧЕЛСІ" ВІДДАСТЬ ШЕВЧЕНКА В "ЛІОН" АБО "МОНАКО"

Лондонський "Челсі" близький до того, щоб відправити українця Андрія Шевченка в один із французьких клубів, повідомляє британська Daily Express.

За інформацією видання, новий головний тренер лондонців Карло Анчелотті не приховує свого бажання розлучитися з рядом футболістів. Так, лондонський клуб запропонував українця Андрія Шевченка французькому "Ліону" й "Монако". Трохи раніше послуги Шевченка не зацікавили "Марсель".

ТЕВЕС ЗГОДЕН НА "МАНЧЕСТЕР СІТІ"

Форвард МЮ Карлос Тевес згоден перейти в стан принципового суперника манкуніанців "Манчестер Сіті". Аргентинець стане вільним агентом по закінченні червня, оскільки його дворічна оренда припиняється 30 червня.

Тевес збирається вирушити у відпустку на батьківщину, а потім прийняти пропозицію "городян", які платитимуть 140 тис. фунтів на тиждень, набагато більше, ніж пропонує МЮ.

Підготував Олександр ТРАВЯНКА.

«Український футбол».
Свідоцтво про реєстрацію КВ № 10336
Виходить чотири рази на тиждень (вівторок, середа, четвер, п'ятниця).
Державне видавництво «Преса України». 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Отримувач коштів: Державне видавництво «Преса України». Розрахунковий рахунок № 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк «Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу», код 05905668.

Адреса редакції: 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Телефони редакції: 454-83-03, 454-83-90
Факс: 235-31-52, 454-83-03
Відділ реклами та реалізації: 454-88-91
Електронна пошта — mu@pressa.kiev.ua
Сайт:www.ukrainian-football.com

В.о. головного редактора Л. О. МАКСИМЕНКО
Черговий по номеру В. В. БАНЯС
Видруковано з готових редакційних фотоформ.
Зам. 3025086.
Індекс 60994.